

L'home i la màquina

No estic mai segur del tot de cap cosa, però n'hi ha alguna que és a punt de trencar-me el conjunt de l'esquema. Sembla que hi hagi una poderosa societat secreta universal que domina tots els fils dels titelles humans. No té principis socials, ni polítics ni filosòfics. No professa cap religió. El seu objectiu és mantenir-nos aterrits d'una manera permanent, i fins i tot aconseguir que el terror ens fascini i el convertim en passatemp predilecte a través de la televisió, del cinema, de la literatura i del teatre i de tot allò que, en aparença, havíem inventat per a distreure'ns a les bones.

Tan sols es poden formular conjectures sobre els propòsits d'aquesta societat. Però algun en deu tenir, perquè, si no, seria difícil de comprendre tant d'aparat per a no res. El cas és que ballem al so que toca una orquestra que s'amaga astutament. S'inventa malalties noves quan ja estàvem convençuts de conèixer-les totes i

crea problemes inèdits, impensables, que ens agafen contínuament de sorpresa. Un dels darrers és el dels virus informàtics, que va començar com si fos una broma, però actualment ja se'n coneixen una colla que tenen preocupadíssims els científics i els empresaris. Als més temibles, ja els han donat nom: "Ping pong", "Maltese Amoeba", "EUM 1992", "Stoned", "Track Back", "Flip", "Màlaga", "Christmas Tree" i "Suri-va". Tenen la particularitat de transformar-se automàticament, i quan els experts ocupats a combatre'ls (com els de la Datamon, SA) troben la manera de neutralitzar-ne algun que destrueix moltes hores de treball, canvia d'intencions i fa malbé una altra cosa.

Però això no és res comparat amb el que ens ve al damunt. El consorci japonès NTT ha fet pú-

blic que treballa en un sensor que enregistra els minúsculs corrents elèctrics que emeten les puntes dels dits i els converteix en ordres que han d'executar els aparells informàtics.

Res de teclats ni ratolins que s'interposin entre el cervell humà i els PC. De primera intenció, sembla un avenç notable. ¿Però què passarà si els virus inverteixen el trajecte i fan que les ordres passin del PC al cervell de l'operador? Esgarrifa pensar en una Rambla plena de vianants amb la mirada perduda, fosforecent, amb pampalluges als ulls i matant marcianets. Datamon, SA fa una recomanació fonamental: "No us confieu mai". Em sembla encertadíssima, tot i que jo, per fragilitat temperamental, sóc una víctima propícia per als virus informàtics.

Pere Calders